

تهاجم نظامی عراق به کویت

تهاجم نظامی عراق به کویت (1990م)...

تماحـم نظامـی، عـاـقـه، به کـهـمـت (1990م)

کمتر از دو سال پس از پایان جنگ ایران و عراق، از روز دوم اوت سال 1990م، با تهاجم نظامی عراق به کویت و اشغال خاک این کشور از طرف نیروهای عراقی، بحران عظیمی در خاورمیانه و خلیج فارس آغاز شد که تا پایان سال 1990م، کلیه حوادث و جریانات مهم دیگر بین‌المللی را تحت الشعاع خود قرار داد. در پی این تهاجم، کشورهای جهان واکنش تند و یکپارچه‌ای نشان دادند و شورای امنیت سازمان ملل متحد با صدور چندین قطعنامه درباره محکومیت تجاوز عراق و تأکید بر لزوم تخلیه بدون قید و شرط کویت از نیروهای متجاوز، سرانجام روز پانزدهم ژانویه 1991م را به عنوان آخرین مهلت تخلیه کویت از طرف نیروهای عراق تعیین نمود و بعد از این تاریخ، توسل به زور برای بیرون راندن نیروهای متجاوز را از کویت تجویز کرد. در اوایل سال 1991م، پیش از فرا رسیدن ضرب الاجل نیمه ژانویه 1991م، بیش از پانصد هزار سرباز آمریکایی و دویست هزار سرباز از کشورهای متحد آمریکا، علیه عراق در منطقه خلیج فارس متمرکز شده بودند. تعداد هواپیماهای جنگنده و بمبافکن متحدین در این عملیات، بیش از 1200 فروند و تعداد تانک‌های آنها قریب 4000 دستگاه بود. علاوه بر آن، بیش از یکصد کشتی جنگی در آب‌های خلیج فارس و اطراف آن گرد آمده بودند. با چنین تدارکی در منطقه که از پایان جنگ جهانی دوم به این طرف سابقه نداشت، شروع عملیات جنگی علیه عراق در صورت خودداری آن کشور از تخلیه کویت قطعی به نظر می‌رسید. با خودداری صدام حسین، دیکتاتور سفاک عراق از پذیرش اولتیماتوم شورای امنیت، حملات آمریکا و نیروهای متحد، در کمتر از 48 ساعت پس از انقضای مهلت، آغاز شد و در جریان این حملات، بی‌سابقه‌ترین خرابی‌ها و ویرانی‌ها به بار آمد. در این میان شورش میلیونی مخالفان صدام در عراق شکل گرفت اما نیروهای غربی که ادامه حکومت صدام ذلیل و شکست خورده را بر جانشینان احتمالی او که به دنبال حکومت اسلامی بودند، ترجیح می‌دادند، در حالی که ساعاتی تا سقوط بغداد باقی نمانده بود، دست از حملات خود برداشتند و صدام با سرکوب بی‌رحمانه این شورش، نگرانی‌های آمریکا از این جهت را برطرف ساخت. در واقع حمله عراق به کویت که با چراغ سبز آمریکا همراه بود و به معنای موافقت ضمنی و یا حداقل عدم مخالفت کاخ سفید تلقی می‌گردید، بهانه‌ای بود برای حضور نظامی گسترده آمریکا در منطقه حساس خاورمیانه. به عبارت دیگر، آمریکا علاوه بر برخورداری از نیروهای واکنش سریع، توانست کل این منطقه را در اختیار گرفته و با تحکیم پایه‌های دول منطقه، به آنها در زمینه مواجهه با شکل‌گیری و رشد جنبش‌های اسلامی کمک نماید. از سوی دیگر، رژیم صهیونیستی نیز با حضور نظامی آمریکا در منطقه، ضمن احساس امنیت بیشتر، به جنایات خود ادامه داد.